

Vuosia sitten, hyvin kauan sitten, puhuttiin usein "seulasta," joka kävi seurakuntien läpi seuloen ja puhdistaan pyhien joukkoja. Sisimmässäni saatoin sanoa "aamenta" ja mietin, ketähän tuo seula kohtaisi ja kenet viskattaisiin seurakunnasta sivuun. Olimme läheisteni kanssa niitä "vahvoja kristittyjä," jotka tiesimme, mikä on totta ja oikeaa.

"Saatana on tavoitellut teitä valtaansa seuloakseen teitä kuin viljaa." Luuk.22:31[*JKR]

Seula tuli ja seuloi. Tuuli kävi ja akanat lensivät tuulessa, minä mukana - monien opintuulten heittelemänä. Läheisteni kanssa ajauduimme Herran seurakunnasta - toisten armahdettujen parista - kauaksi pois. Olimme katkerat toisten syntien - tekemättömien ja tehtyjen - tähden. Etsimme laituria, opin tuulia, jotka tyydyttäisivät oikeassa olemisen himoamme.

Seulan päältä, omasta tahdosta sivuun heitettyinä, havahduin, kuinka Jumala näytti jälleen kerran "viisaalle" ihmiselle viisautensa määrän. Ylpeys ja omahyväisyys ajoivat vuosia tietä, jonka kiviä olemme saaneet kerätä näihin päiviin saakka.

Oli tapahtunut juuri se, mitä ylpeälle ihmiselle piti tapahtuman. On vain armoa, että sain palata takaisin Herran pyhien joukkoon, nöyrtyen ja tunnustaen; "minut seulottiin ulos. Minä olin se syntinen, joka ei kestänyt Herran seurakunnassa!"

"Niin eivät jumalattomat! He ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa. Siksi jumalattomat eivät kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskaiden seurassa." Ps.1:4-5[*JKR]

Vaikka olinkin silloin hyvin nuori, en vähättele kulkevani tietä. Sehän opetti minulle viisauteni määrää Jumalani edessä. Me, jotka luulimme olevamme pyhiä ja hurskaita, ja vieläpä hyvinkin vilpittömästi, olimmekin juuri niitä, jotka seulottiin pois.

Mitä tänään ajattelen? – Muistelen Pietaria heikkouksensa keskeltä, niin itsevarmojen lupauksensa jälkeen, kun hän oli kieltänyt mestarinsa, ja mitä Jeesus hänelle sanoi:

"Mutta Minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjiin. Kun olet palannut takaisin, vahvista veljiäsi." Luuk.22:32[*JKR]

Näen itsessäni tämän saman prosessin: *ylpeydessä poispoikkeamiseen ja kulkemisen syvään nöyrtymiseen* - ja kuinka se onkaan johtanut "vahvistamaan veljiä." – Minä, kaikista vähäisin, osaamattomin ja pienin, saan kuitenkin palvella Herraani Hänen suuren armonsa tähden.

Oletko sinä seulassa? Oletko kulkenut sivuun? Onko sydämesi saanut täyttää jokin muu, kuin Kristuksen rakkaus, armo ja Hänen totuutensa? – Palaja tänään Herran tykö. **Älä enää väheksy Herran seurakuntaa, armahdettujen joukkoa,** sillä vielä sinäkin tarvitset samaa armoa kuin hekin. Mitä enemmän nöyrtyä, sitä vähemmällä vaurioilla ja häpeällä pääset. *Vai tahdotko kenties, että Jumala näyttää sinullekin viisautensa ja ymmärryksesi määrän?!* – Se ei totisesti tule olemaan miellyttävä kokemus, jos joutuu Jumalan *kuritettavaksi ja nöyryyttämäksi.* Omasta kokemuksesta tiedän, kuinka hyvä oli, että minut *nöyrytettiin,* että pelastuisin, mutta toivon hartaasti, ettei sinun tarvitsisi käydä läpi samantyyppisiä kokemuksia, päästäksesi sydämen nöyryyteen ja armahtamisvaikutukseen!

Sinä päivänä, kun **uskallat kohdata syyllisyytesi** ja syntisyytesi, muista, että Jeesus on syntisten ystävä. **Hän on tullut sinuakin varten,** armahtakseen ja saattaakseen jokaisen kerran armonsa tuntemuksessa syntyvään kunniaan. – Silloin et enää tahdo langeta pois armonsta, vaan tahdot säästää Herran lauman syytöksiltäsi, vainoiltasi, halveksumisiltasi ja pöyhkeydeltäsi. Silloin vihaat yli kaiken armahtamattomuutta ja tahdot jokaisen täyttyvän Jumalan rakkaudella ja hyvyytensä vaikutuksilla. On **aika tehdä parannusta,** nöyrtyen ja syyttämättä ketään. On tullut aika **kohdata oma syyllisyys** Jeesuksen hellässä hoidossa, **seurakuntaruumiissa, toisten armahdettujen kanssa.**

